तंमकदृश्यं नयनैः पिवन्यो नार्यो न ज्ञम् विषयात्तराणि ।
तथा कि शेषिन्द्रियवृत्तिरासां सर्वात्मना चनुरिव प्रविष्टा ॥ ६४ ॥
स्थाने तयो दृश्चर्मतद्र्यमयण्यां पेलवयापि तप्तम् ।
या दास्यमय्यस्य लमेत नार्री सा स्यात्कृतार्था किमुताङ्कशय्यम् ॥ ६५ ॥
परस्परेण स्पृक्षणीयशोभं न चेदिदं द्वन्द्वमयोजयिष्यत् ।
श्चिमिन्द्रये द्वपविधानयतः पत्युः प्रज्ञानां विफलो अभविष्यत् ॥ ६६ ॥
न नूनमाद्र्ष्करूषा शरीरमनेन दृग्धं कुसुमायुधस्य ।
व्रीद्राद्मं देवमुदीन्य मन्ये संन्यस्तदेकः स्वयमेव कामः ॥ ६० ॥
श्चिनमालि चितिधारणोश्चम्बस्तरां वन्यित शिलराजः ॥ ६६ ॥
मूर्धानमालि चितिधारणोश्चम्बस्तरां वन्यित शिलराजः ॥ ६० ॥

^{64.} Illum unice spectandum oculis haurientes mulieres alias res non animadvertebant: ita enim reliquorum sensuum actio omnino in oculum quasi ingressa erat.

^{65. ,,} Recte huius caussa Parvatis, quanquam tenera, duras sibi infli,, xit castigationes: quae mulier in huius servitutem intrare posset, fortu,, nata foret; quanto magis, quae in eius gremio recumbere potest?

[,] Nisi animantium dominus hoc par, pulchritudine mutuo deside, randa praeditum, coniunxisset, in his ambobus nisus eius formam ve, nustam creandi inanis fuisset.

^{67. ,,} Non certe ab hoc, ira aestuante, dei floribus armati corpus ,, combustum est: isto Deo conspecto Kamas prae pudore sponte, credo, ,, corpus abiecit.

[,] Cum hoc Domino, proh felicitatem! coniunctionem adeptus, naimo desideratam, montium rex, o amica! caput suum, terrae susten, tatione elatum, altius evehet."